

90. Àwọn olóyè tí wọn sàìgba (Allaahu) gbó nínú un àwọn èniyàn rẹ̀ sì wípé: Tí ẹ̀ bá tẹ̀lé Şuhaibu, a jẹ̀ pé dájúdájú ẹ̀ ti di ẹ̀ni òfò niyẹn.

91. Mímì títì ilẹ̀ sì gbá wọn mú, wọn sì di òkú tí ó dojú bolẹ̀ nínú ilée wọn.

92. Àwọn tí wọn pe Şuhaibu ní èké dábii pe wọn kò gbé inú un ilú náà rí. Àwọn tí wọn pe Şuhaibu ni èké, àwọn ni wọn jẹ̀ ẹ̀ni òfò.

93. Nítorí náà; ó (Şuhaibu) yí padà kùrò lẹ̀dòdò wọn, ó sì wí pé: Èyin èniyàn mi, mo ti jíşẹ̀ Olúwaà mi fún yín, mo sì fún yín ni imòrán rere. Kini yòò tún mú mi banújẹ̀ nítorí àwọn olùşàìgba (Allaahu) gbó èniyàn?

94. A kò sì nii rán òjìşẹ̀ kan sì ilú kan láì jẹ̀ pe kí A da àwọn ará ilú náà láàmú pèlúu ipònjú àti inira kí wọn baà le tẹ̀rìba (fún àşẹ̀ Wa).

95. Lẹ̀yìn náà A fí rere rópòò búburú (fún wọn) títì ara fí dẹ̀ wọn tí wọn fí wí pé: Inira àti iròrùn ti dé bá àwọn bàbáa wa rí. Àwa sì sọ̀ iyà kalẹ̀ lé wọn lórí lójìjì nígbà tí wọn kò fura sí.

96. Tí ó bá sì şe pé àwọn ará ilú náà bá gba (Allaahu) gbó ni, tí wọn sì páyàa (Allaahu), Àwa ì bá şilẹ̀kùn ibùkún nlá fún wọn làti sánmà àti ilẹ̀; şùgbọn wọn pe (òròò Allaahu) nírò, nítorí náà A jẹ̀ wọn níyà fún işẹ̀ (búburú) tí wọn n şe.

97. Njẹ̀ àwọn ará ilú náà fí òkàn balẹ̀ sí iyàa Wa ti ó bá jẹ̀ pe ó wá bá wọn lóru nígbà tí wọn n sùn?

98. Àbí àwọn ará ilú náà fí òkàn balẹ̀ sí iyàa Wa pe kí ó wáá bá wọn ni iyàlẹ̀ta nígbà tí wọn bá n şeré?

99. Àbí wọn fí àyà balẹ̀ sí ètè Allaahu ni? Kò sí ẹ̀ni tí ó lè fí àyà balẹ̀ sí ètè Allaahu àyàfí àwọn ẹ̀ni òfò.

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةُ

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثْمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ

كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا

شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ

وَقَالَ يَنْفِقُمْ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رَّبِّي

وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ

كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ

﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا

وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ

فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ أَنَّ

أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ

أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيْنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ

أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ

يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ

مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾